

U s n e s e n í

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Waltrové a soudkyň JUDr. Pavly Tomalové a Mgr. Diany Vebrové v insolvenčním řízení dlužníka **OKD, a.s.**, IČ: 26863154, se sídlem Stonavská 2179, Karviná – Doly, PSČ 735 06, zastoupeného advokátem Petrem Kuhnem, se sídlem BADOKH – Kuhn Dostál advokátní kancelář, s.r.o., 28. října 12, 110 00 Praha 1, do něhož vstoupilo **Krajské státní zastupitelství v Ostravě**, se sídlem Na Hradbách 21, Ostrava, PSČ 729 01, o návrhu dlužníka na nařízení předběžného opatření dle ustanovení § 82 insolvenčního zákona, **o odvolání společnosti NWR Holdings B.V.**, se sídlem 1017 CA Amsterdam, Herengracht 448, Nizozemské království, registrační číslo 61294179, zastoupené advokátem JUDr. Ludkem Chvostou, se sídlem White & Case (Europe) LLP, Na Příkopě 14, 110 00 Praha 1, proti usnesení Krajského soudu v Ostravě, č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-B-43, ze dne 26.5.2016,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě, č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-B-43, ze dne 26.5.2016 se v odstavci II. výroku **p o t v r z u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným usnesením soud prvního stupně nařídil předběžné opatření, kterým v odst. II. výroku rozhodl, že k účinnosti

- rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady dlužníka,
- rozhodnutí valné hromady dlužníka a
- rozhodnutí společníků mimo valnou hromadu dlužníka

se vyžaduje souhlas prozatímního věřitelského výboru a do doby jmenování prozatímního věřitelského výboru souhlas insolvenčního soudu.

Na odůvodnění tohoto usnesení soud prvního stupně uvedl, že insolvenční řízení dlužníka se nachází ve fázi, kdy již bylo rozhodnuto usnesením ze dne 9.5.2016 č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-A19 o úpadku dlužníka a dosud nebylo rozhodnuto o návrhu dlužníka na povolení reorganizace. Dne 25.5.2016 (č.l. B-41 spisu) doručil dlužník soudu prvního stupně návrh na nařízení předběžného opatření ve kterém mimo jiné návrhy v článku I., bodu 2, písm. b) navrhoval, aby soud dle ustanovení § 74 a násl. o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 82 IZ rozhodl o tom, že k účinnosti usnesení valné hromady, resp. rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady a k rozhodnutí mimo valnou hromadu dlužníka, se vyžaduje souhlas prozatímního věřitelského výboru a do doby jmenování prozatímního věřitelského výboru se vyžaduje souhlas insolvenčního soudu. V podstatě uvedl, že mezi dlužníkem a osobami ovládajícími dlužníka je vážný konflikt zájmů a je potřeba předběžným opatřením okamžitě zajistit kontrolu právních vztahů mezi dlužníkem a jeho ovládajícími osobami. Dlužník vážný konflikt zájmů spatřoval v tom, že osobami ovládajícími dlužníka jsou společnost NWR Holdings B.V., založená a existující podle práva Nizozemska, se sídlem na adrese Herengracht 448, 1017 CA Amsterdam, Nizozemsko, registrační číslo 61294179 (dále jen „NWR Holdings B.V.“), a společnost New World Resources Plc., založená a zapsaná v Anglii a Walesu, se sídlem na adrese c/o Hackwood Secretaries Limited, One Silk Street, London EC2Y 8HQ, Velká Británie, registrační číslo 7584218 (dále jen „NWR Plc.“) (bližší popis kapitálové struktury a majetku osob, které dlužníka ovládají nebo které tvoří s dlužníkem koncern, je obsažen v bodech č. 49 až 53 insolvenčního návrhu). Společnost NWR Plc. je dále ovládána společnostmi Ashmore Investment Management Limited, se sídlem 61 Aldwych, London, WC2B 4AE, Velká Británie, registrační číslo 03344281; M&G Investment Management Limited, se sídlem Laurence Poutney Hill, London, EC4R 0HH, Velká Británie, registrační číslo 00936683, a Gramercy Funds Management LLC, se sídlem 20 Dayton Avenue, Greenwich, CT 06830, Spojené státy americké, sdruženými a společně vystupujícími jako skupina „Ad Hoc Group“ (dále jen „skupina AHG“). Skupina AHG je tak entitou v konečném důsledku ovládající společnost NWR Plc. a nepřímou tak i ovládající dlužníka. Dlužník dále rozvedl, že členové skupiny AHG jsou zároveň věřitelem dlužníka na základě emise dluhopisů „€300,000,000 Senior

Secured PIK Toggle Notes due 2020“ emitovaných společností New World Resources N.V., ze dne 7. října 2014 (dále též „Emise dluhopisů“), resp. na základě ručitelského závazku dlužníka za splacení Emise dluhopisů, jak je blíže popsáno v bodě 15 insolvenčního návrhu a v přihlášce pohledávky vedené v insolvenčním spise pod č. P33. Pokud jde o tuto pohledávku, přihlásila ji do insolvenčního řízení společnost Citibank N.A., London Branch, registrační číslo BR001018, se sídlem Citigroup Centre, Canada Square 25, Londýn E14 5LB, Velká Británie (dále jen „Citibank“), která jedná jako tzv. agent (zástupce) pro zajištění (Security Agent) držitelů dluhopisů a společný a nerozdílný věřitel všech držitelů dluhopisů (viz článek XIII. odst. 13.06 Emise dluhopisů), který je oprávněn vymáhat pohledávky odpovídající zajištěným dluhům vůči dlužníkovi. Vlastníkem většiny dluhopisů emitovaných na základě Emise dluhopisů jsou rovněž členové skupiny AHG, kteří jsou tak i hlavními věřiteli dlužníka z titulu dlužníka ručení za dluhy z Emise dluhopisů. Členové skupiny AHG jsou navíc věřiteli dlužníka na základě smlouvy „Superior Senior Term Facility Agreement €35,000,000“ uzavřené dne 9. září 2014, resp. na základě ručitelského závazku dlužníka za splacení závazků z uvedené smlouvy, jak je blíže popsáno v bodě 17 insolvenčního návrhu. Skupina AHG je tak na jedné straně sdružením ovládajícím dlužníka a na straně druhé největším věřitelem dlužníka. Zájmy osob ovládajících dlužníka a dlužníka tak mohou být ve vzájemném konfliktu.

Dále z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že dlužník je na základě výše popsaných skutečností ručitelem za významné závazky společnosti NWR Holdings B.V. a osob ovládajících NWR Holdings B.V. vyplývajících z Emise dluhopisů. Jelikož vůči dlužníkovi bylo uplatněno ručení, dlužník se může z důvodu následného ručitelského regresu stát významným věřitelem společnosti NWR Holdings B.V. a osob ovládajících NWR Holdings B.V. Dlužník a jeho akcionář jsou tudíž vzájemně v postavení věřitele a dlužníka. Takové vztahy jsou ze své podstaty protichůdné vždy, a jelikož je dlužník v úpadku, je zde dána nutnost jejich průhledného řešení. Z odůvodnění dále vyplývá, že takové řešení nabízí ustanovení § 333 IZ (i když řeší situaci až po povolení reorganizace), které pozastavuje výkon funkce orgánů dlužníka a v odst. 2 tohoto ustanovení váže účinnost rozhodnutí valné hromady nebo dozorčí rady na souhlas věřitelského výboru. Soud prvního stupně v podstatě uzavřel, že osoba ovládající dlužníka je zároveň jeho největším věřitelem, a je tudíž nezbytné – za situace, kdy je ve společném zájmu věřitelů, aby dlužník pokračoval ve své výrobní činnosti - zajistit rovný výkon práv všech věřitelů, případně i zamezit situacím, kdy by mohly nastat dohady o případných majetkových transakcích s majetkem dlužníka. Proto omezení účinků korporátních rozhodnutí, které je dáno ustanovením § 333 odst. 1 a 2 IZ pro situaci po povolení reorganizace aplikoval i na situaci před jejím povolením.

Odstavec II. výroku tohoto usnesení napadla odvoláním společnost NWR Holdings B.V., se sídlem 1017 CA Amsterdam, Herengracht 448, Nizozemské království, registrační číslo 61294179 (dále jen „odvolatel“). Odvolatel uvedl, že má za to, že odvolání směřuje proti němu, jakožto jedinému akcionáři dlužníka a nikoliv

jen vůči dlužníkovi a je nepřezkoumatelné, neboť soud prvního stupně v odůvodnění nevedl žádnou úvahu, kterou se při rozhodování řídil. Odvolatel dále namítal, že zásadně nesouhlasí s důvody omezení jeho akcionářských práv. Pokud jde o postavení odvolatele jako jediného akcionáře dlužníka, v zásadě namítal, že předběžným opatřením je omezen bezprostřední výkon jeho akcionářských práv, když dle ustanovení § 353 zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích (dále jen „ZOK „) je jedním z práv akcionáře právo účastnit se valné hromady a hlasovat na ní, čímž dle § 398 ZOK akcionář vykonává své právo podílet se na řízení společnosti. Rozvedl, že dle stejného ustanovení mohou akcionáři vykonávat své právo podílet se na řízení společnosti i mimo valnou hromadu. Namítal, že takové omezení není upraveno žádným právním předpisem. V bodě 38. odvolání uvedl, že největšími akcionáři NWR Plc. jsou investiční fondy spravované účastníky „ad hoc sdružení“ (dále jen AHG), což je však jen uskupení investorů účastnících se vyjednávání a jejich účelem není společné uplatňování akcionářských či jiných práv, vyplývajících z jejich účasti na NWR Plc. Doplnil, že AHG nemá právní osobnost a ani nefunguje na bázi jakýchkoliv společenských pravidel. Z tohoto důvodu namítal, že soud prvního stupně nepostavil najisto, že skupina Ad Hoc Group je sdružením ovládajícím dlužníka a že společnost NWR Plc. je skutečně ovládána společnostmi označenými jako AHG. Uvedl, že je řízen svým statutárním orgánem, resp. kontrolován svým jediným akcionářem společností New World Resources N.V., a v žádném případě nejedná na základě pokynu uskupení AHG nebo kteréhokoliv z jejích účastníků. Namítal také, že není zřejmé, o co dlužník a soud prvního stupně opírají svůj závěr o to, že mezi dlužníkem a účastníky skupiny AHG je střet zájmů a podrobně rozepsal úvahu o tom, proč má za to, že zde není odůvodněná potřeba nařídit předběžné opatření. Odvolatel dále uvedl, že do insolvenčního řízení nepřihlásil žádnou pohledávku. Uvedl, že není pravdou, že největším věřitelem dlužníka je společnost AHG. Nikdo z členů uskupení AHG žádnou pohledávku dosud nepřihlásil a dle údajů z insolvenčního rejstříku by největším přihlášeným věřitelem měla být společnost Citibank N.A. London Branch.

K odvolání se vyjádřil dlužník (č.l. B-85 spisu), společnost Citibank N.A., London Branch, se sídlem Citigroup Centre, Canada Square, Canary Wharf, Londýn E14 5LB, Spojené království, registrační číslo: BR001018 – dále jen „Citibank N.A.“ (č.l. B-96 spisu), Vrchní státní zastupitelství v Olomouci (č.l. B-121 spisu) a na výzvu odvolacího soudu také insolvenční správce Ing. Lee Louda (č.l. B-122 spisu).

Ve svém vyjádření k odvolání dlužník namítal, že odvolatel není k odvolání aktivně legitimován, neboť není účastníkem řízení ve věci předběžného opatření, a není ani třetí osobou, které předběžné opatření ukládá povinnost. Na odůvodnění toho uvedl, že rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady je rozhodnutím orgánů společnosti (stejně jako rozhodnutí statutárního orgánu společnosti). Z tohoto důvodu v procesním právu platí, že žaloba na neplatnost usnesení valné hromady (ať přijatá na valné hromadě či per rollam) směřuje vždy proti společnosti a nikoliv proti společníkům, akcionářům, kteří jej přijali. Dle dlužníka předběžné opatření směřuje vůči němu a ukládá mu snášet omezení v tom směru,

že k rozhodnutí svého orgánu si dlužník musí vyžádat souhlas prozatímního věřitelského výboru, případně insolvenčního soudu. Dlužník uvedl, že předběžné opatření neomezuje práva odvolatele, ten nadále zůstává akcionářem dlužníka a může přijímat rozhodnutí v působnosti valné hromady. Dlužník poukázal na to, že odvolatel patrně nedostatečně rozlišuje nařízené předběžné opatření od předběžného opatření, kterým by se mu nařizovalo zdržet se výkonu hlasovacích či jiných práv. V takovém případě by jeho odvolání bylo možné, v daném případě je však vyloučeno. Dlužník má zároveň za to, že jelikož předběžné opatření směřuje vůči dlužníkovi a nikoliv vůči odvolateli, nemusí takové předběžné opatření obsahovat odůvodnění. Nicméně usnesení soudu prvního stupně odůvodnění obsahuje, neboť insolvenční soud podrobně shrnuje základní důvody, které vedly k nařízení předběžného opatření a které jsou způsobilé výrok usnesení srozumitelně a přezkoumatelným způsobem vysvětlit. Pokud jde o ovládání dlužníka členy AHG, dlužník uvedl, že odvolatel je jediným akcionářem dlužníka a je pouhou holdingovou společností a jejím jediným společníkem je pak společnost New World Resources N.V., kterou pak opět ovládá (jako jediný společník) společnost New World Resources Plc. Dle dlužníka tím, kdo dlužníka skutečně ovládá, je osoba, která ovládá společnost New World Resources Plc. Dlužník uvedl, že z listin, které přiložil k návrhu na předběžné opatření, plyne, že osoby vystupující pod označením AHG se staly akcionáři New World Resources Plc. a jejich společný podíl činí 61,37 %. Dlužník uvedl, že tuto skutečnost sám odvolatel v odvolání potvrzuje a činí ji nespornou v bodě 38 odvolání, ale snaží se její význam zmenšit tvrzením, že mezi zmíněnými osobami neexistuje formální nebo neformální dohoda o výkonu hlasovacích práv a každá z nich sleduje pouze vlastní zájmy (body 38 až 42 odvolání). Dlužník dále uvedl, že doložil v návrhu na vydání předběžného opatření, že členové AHG směnili dluhopisy New World Resources Plc. za akcie této společnosti a dále uzavřeli dohodu, jejímž účelem bylo vypořádání odchodu osob do té doby dlužníka ovládajících (skupiny Cercl a Asental). Dle dlužníka lze jen obtížně přisvědčit odvolateli, že členové AHG přitom od počátku postupovali bez předchozího srozumění (náhodou pojali totožný záměr), a rovněž poté, co akcie získali, se jejich zájmy liší. Výměnu pohledávek z dluhopisů za minoritní akcionářský podíl nelze od sofistikovaných správců cizích peněžních prostředků rozumně očekávat; tato transakce má smysl pouze za předpokladu, že členové AHG postupují koordinovaně (ve shodě) a využijí potenciál, který jim dává souhrnný 60% podíl, to je ovládnout New World Resources Plc. a nepřímo i dlužníka. To potvrzuje i jejich veřejně známá nabídka Vládě České republiky na prodej všech akcií a odepsání pohledávek z dluhopisů vydaných skupinou NWR, za jejichž splacení dlužník ručí. Tuto nabídku nemůže učinit nikdo jiný, než osoba, která ovládá současného majitele akcií (to je společnost NWR Holding B.V.) a nutně i New World Resources Plc. a současně vlastní dluhopisy. Jestliže tedy členové AHG společně nabídli k prodeji majetkový podíl dlužníkovi, museli jednat na základě dohody. Dlužník uvedl, že to nakonec přiznávají i členové AHG na vlastních internetových stránkách www.adhocgroup.cz, kde se sami prezentují jako investoři, „kteří společně ovládají většinu hlasovacích práv ve společnosti NWR Plc.“. Existenci formální dohody mezi členy AHG dále dokládá i výroční zpráva společnosti NWR Plc. na straně 65,

na kterou dlužník odkazoval již ve svém návrhu na nařízení předběžného opatření. Pokud členové AHG uzavřeli dohodu, jejímž účelem bylo vypořádání odchodu osob do té doby dlužníka ovládajících (skupiny Cercl a Asental), je zřejmé, že účelem této dohody bylo ovládnutí dlužníka ze strany AHG. Dlužník dále uvedl, že z listin, které přiložil k návrhu na vydání předběžného opatření, plyne, že hlavními věřiteli pohledávky přihlášené společností Citibank N.A. přihláškou č. 100, to je pohledávek z úvěrové smlouvy „SSCF“, jsou právě členové AHG. Je to AHG, která udílí pokyny společnosti Citibank N.A. ohledně vymáhání pohledávek přihlášených do insolvenčního řízení. Dlužník dále uvedl, že AHG je rovněž vlastníkem pohledávek přihlášených společností Citibank N.A. přihláškou č. 33 (pohledávky z dluhopisů „senior secured notes“. Tato skutečnost vyplývá i z výroční zprávy společnosti NWR Plc. Ta uvádí, že věřitelé z úvěrové smlouvy „SSCF“ (přihláška č. 100) jsou zároveň akcionáři společnosti NWR Plc. a vlastníky dluhopisů „senior secured notes“, přihlášených společností Citibank N.A. přihláškou č. 33. Pokud tedy odvolatel tvrdí, že nikdo z členů AHG nepřihlásil v insolvenčním řízení žádnou pohledávku, je tomu tak proto, že AHG uplatňuje své pohledávky prostřednictvím společnosti Citibank N.A., která jedná jakožto zástupce pro zajištění (security agent) držitele dluhopisů. Společnost Citibank N.A. jako zástupce držitelů dluhopisů přihlásila pohledávky v celkové výši 10.485.984.781,32 Kč. Jestliže tudíž členové skupiny AHG nejsou přihlášenými věřiteli, neznamená to, že nemají přímý právní zájem na tom, aby přihlášený solidární věřitel Citibank N.A. se svým nárokem uspěl a získal co možná největší část přihlášené pohledávky. Dlužník podotkl, že v rámci jednání AHG s Vládou České republiky nabídla AHG prodej dlužníka „očištěného“ od dluhů vůči vlastníků dluhopisů (bondholderům). „Očištění“ dlužníka od těchto pohledávek může logicky realizovat pouze věřitel z těchto pohledávek, to je vlastník dluhopisů a souvisejících pohledávek přihlášených pod přihláškou č. 33. Dlužník dále uvedl, že skupina NWR přinutila dlužníka převzít ručitelský závazek, který činí 10,5 mld. Kč, a poté nezabránila tomu, aby se dlužník dostal do situace, kdy jeho dluhy více než dvakrát převyšují jeho majetek. V době, kdy se dlužník dostal do potíží, skupina NWR realizovala transakce, kterými se zbavila vlivu na dlužníka a přenechala jej věřitelům. Členové AHG, správci investičních fondů mají eminentní zájem minimalizovat ztráty a hrozí, že i nadále bude docházet k převodům podílů; je přitom pravděpodobné, že jednotlivé transakce, stejně jako tomu bylo doposud, se uskuteční v zahraničí, což výrazně zvyšuje nejistotu nejenom dlužníka, ale i zbylých procesních subjektů. Dlužník dále podrobně rozepsal skutečnosti svědčící o specifickém postavení a zájmech odvolatele, respektive svých ovládajících osob.

Z vyjádření společnosti Citibank N.A. se podává, že tato banka přihlásila do insolvenčního řízení pohledávku v celkové výši 9.530.033,808,71 Kč, která je vedena v insolvenčním rejstříku pod pořadovým číslem P33-1 a P33-2, a dále přihlásila pohledávky v celkové výši 955.950.972,61 Kč a tato pohledávka je v insolvenčním rejstříku zveřejněna pod pořadovým číslem P100-1 a P100-2. Uvedla, že z přihlášek pohledávek je zřejmé, že věřitelem dlužníka je ona a nikoliv členové uskupení AHG, o čemž svědčí smluvní dokumentace, která je k přihláškám

přiložena. Dle Citibank N.A. jednotliví členové skupiny AHG tvoří tři samostatné právní entity, které jsou každá sama o sobě na základě smluvní dokumentace v postavení úvěrujících subjektů a držitelů dluhopisů. Na základě smluvní dokumentace je takových úvěrujících subjektů a držitelů dluhopisů, jako jsou tito tři členové, daleko více a tito tři členové jsou pouze třemi z těchto úvěrujících subjektů a držitelů dluhopisů. Citibank N.A. namítala, že v insolvenčním návrhu dlužníka (v odstavcích 49 až 53 insolvenčního návrhu) a ani v dlužníkově poslední výroční zprávě není jakákoliv zmínka o tom, že by členové uskupení AHG byli ovládající osoby dlužníka. Dle Citibank N.A. vedou dlužníkovy tvrzení k mylnému vnímání právního postavení Citibank N.A. jakožto věřitele pohledávek a v případě pokračování takového stavu by mohlo dojít k poškození práv a oprávněných zájmů věřitele ve vztahu k insolvenčnímu řízení a k poškození dalšího provozu dlužníka. Citibank N.A. dále uvedla, že není propojena s dlužníkem, nemá s ním společný statutární orgán, společný management ani korporátní struktury, dále uvedla, že z údajů uváděných dlužníkem v jeho oficiálních dokumentech vyplývá, že osobou v konečném důsledku ovládající dlužníka je společnost NWR Plc.

Z vyjádření Vrchního státního zastupitelství v Olomouci se podává, že státní zastupitelství je toho názoru, že podmínky pro nařízení předběžného opatření osvědčeny nebyly, podané odvolání je důvodné a napadené rozhodnutí insolvenčního soudu není věcně správné. Dle Vrchního státního zastupitelství nelze na odvolatele nahlížet jako na účastníka řízení ve smyslu ustanovení § 14 insolvenčního zákona, neboť doposud nepodal přihlášku pohledávky, a ani jinak nevystupuje jako věřitel. Lze jej ovšem mít jako jediného akcionáře dlužníka za toho, o jehož právech nebo povinnostech má být jednáno ve smyslu § 6 odst. 1 ZZŘS (v návaznosti na § 7 IZ), a z tohoto důvodu je účastníkem oprávněným podat odvolání. Dle Vrchního státního zastupitelství je názor dlužníka, že předběžné opatření zasahuje pouze do právního postavení dlužníka a nikoliv do právního postavení odvolatele, formalistický a nezohledňuje skutečné dopady soudního rozhodnutí. Pokud je omezena účinnost rozhodnutí valné hromady, je zřejmé, že toto rozhodnutí se dotýká akcionářských práv. Právo akcionáře, jakožto osoby odlišné od dlužníka, spolupodílet se (nebo rozhodovat jako jediný akcionář) na výsledku rozhodnutí valné hromady, které společnost zavazuje k nějakému právnímu jednání, je tímto soudním rozhodnutím bezpochyby omezeno, byť nepřímo. Pokud jde o vztah ovládané a ovládající osoby, lze dle Vrchního státního zastupitelství přisvědčit dlužníkovi, že je nepochybně prokázán, pokud jde o společnost NWR B.V., NWR N.V. a NWR Plc. Co se týče tvrzení, že členové AHG ovládají NWR Plc., tak zde by bylo možno rovněž přisvědčit dlužníkovi, jež odkazuje na řadu dokumentů, tiskových prohlášení apod., z nichž lze dovodit, že tato skupina tří subjektů postupuje s jednotným záměrem, ve shodě a v konečném důsledku tak prostřednictvím holdingových společností ovládá OKD, a.s. Vrchní státní zastupitelství se však nedomnívá, že by v dosavadním průběhu insolvenčního řízení bylo jednoznačně prokázáno, že odvolatel či subjekt jej a dlužníka ovládající, je zároveň věřitelem dlužníka. Z dokumentů, na něž dlužník ve svém návrhu a vyjádření poukazuje, tato okolnost přímo nevyplývá. Vztah hlavního věřitele Citibank N.A. a skupiny AHG lze

považovat za nejasný, stejně jako způsob, kterým skupina AHG vstoupila do koncernu NWR. Situace ohledně existence pohledávek za dlužníkem, ať už je jejich pravým vlastníkem odvolatel, AHG či největší přihlášený věřitel, lze považovat za nepřehlednou a neprůkaznou, přičemž na ni nelze vystavět napadené rozhodnutí o předběžném opatření, jímž by byla omezena akcionářská práva odvolatele. Dle Vrchního státního zastupitelství, i kdyby bylo osvědčeno, že odvolatel je osobou ovládající dlužníka a zároveň jeho majoritním věřitelem, nemůže tato skutečnost sama o sobě, bez dalších skutečností odůvodňovat postup soudu, jímž omezil výkon akcionářských práv odvolatele v uvedeném rozsahu, aniž by svůj postup zároveň řádně zdůvodnil, respektive osvědčil. Vrchní státní zastupitelství považuje za podstatné, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, co konkrétně má znamenat tvrzený střet zájmů dlužníka a odvolatele, jaké jednání případně hrozí a čemu má omezení akcionářských práv odvolatele vlastně zabránit, respektive z jakého konkrétního důvodu aplikuje insolvenční soud na danou situaci ustanovení § 333 IZ a předsunuje tak jeho účinky před okamžik povolení reorganizace. Státní zastupitelství je toho názoru, že v dosavadním průběhu řízení nebyla osvědčena existence naléhavé potřeby zatímně upravit poměry účastníků takovým způsobem.

Z vyjádření insolvenčního správce vyplývá, že považuje předběžné opatření za rozhodnutí, které je ve společném zájmu všech věřitelů a zároveň se nedotýká výkonu práv akcionáře, akcionářů dlužníka, ať už jím je kdokoliv. Správce uvádí, že jak plyne z výroku předběžného opatření, pak toto usnesení nezakázalo výkon práv akcionářů dlužníka, ale pouze stanovilo, že k účinnosti korporátních rozhodnutí je třeba souhlasu prozatímního věřitelského výboru (dále jen „PVV“). Předběžné opatření nenařizuje odvolateli povinnost zdržet se výkonu hlasovacích či jiných práv spojených s akciemi OKD, pouze stanoví omezení pro účely korporátního rozhodnutí v působnosti valné hromady OKD; a to nikoliv konkrétnímu akcionáři či dokonce NWR. Správce uvádí, že pokud by jediný akcionář dlužníka (ať je jím kdokoliv) hodlal například odvolat celé představenstvo, nahradit ho jediným členem či jinými členy, pak takový krok zdůvodní prozatímnímu věřitelskému výboru (dále jen „PVV“), který jako orgán chránící společný orgán věřitelů danou věc posoudí, a pokud nebude v rozporu se společným zájmem věřitelů a dalšími zákonnými kritérii, pak by PVV takový souhlas měl udělit. Insolvenční správce uvedl, že si po pravdě nedovede představit, že by za současné situace jediný akcionář například odvolal všechny členy představenstva a nahradil je jedinou osobou, která by splňovala zákonem dané předpoklady, ale naprosto by neznala chod OKD. Takový, byť formálně bezproblémový postup, by mohl způsobit fatální důsledky pro činnost OKD v dalším řízení a jednání s věřiteli. Úvahy o tom, kdo všechno by mohl zasednout do představenstva dlužníka, mohou být velmi pestré, stejně tak motivy a poslání takových osob. Správce zároveň uvedl, že toto je jednou z odpovědí na námitku Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, ve kterém vznáší dotaz, že není zřejmé, čeho konkrétně se insolvenční soud obával, jaká jednání hrozí a čemu má předběžné opatření zabránit. Správce dále uvedl, že NWR již personální změnu v OKD realizovalo. Dlužník musel řešit náhlé odvolání bývalého obchodního ředitele OKD pana Petera Dormanna, který společnost opustil na konci května 2016

v důsledku procesních a personálních změn mateřské NWR, přičemž odkazuje na tiskovou zprávu. Správce uvedl, že šlo jistě o výkon práva NWR, odvolat zkušeného obchodního ředitele OKD, a tím dočasně oslabit vedení OKD (pan Dormann měl kontakt s NWR, nikoliv s OKD). Stejně tak by bylo právo jediného akcionáře odvolat celé představenstvo a nato následně celý management OKD. Správce si klade otázku, zda byl tento postup ve společném zájmu věřitelů u společnosti, která zaměstnává přes 10.000 zaměstnanců, a odpovídá na ni, že nebyl. Insolvenční správce pro ilustraci tohoto postupu uvedl, že na jednání s vedením 18.5.2016 se tým insolvenčního správce setkal mimo jiné s panem Dormannem, se kterým řešili řadu věcí, které souvisejí s budoucím vývojem v OKD. Pan Dormann pokládal insolvenčnímu správci mnoho dotazů souvisejících s jeho dalším postupem v rámci obchodních jednání na 3. čtvrtletí 2016 a v průběhu insolvenčního řízení OKD. Ze strany pana Dormanna nebyl insolvenční správce informován o tom, že by měl za několik dnů v OKD končit. Na jednání 25.5.2016, tedy za týden, byl insolvenční správce informován, že NWR pana Dormanna odvolalo z OKD, jinými slovy že jeho mandát končí k 31.5.2016. Insolvenční správce zároveň upozornil na podání Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, a to trestního úseku, zveřejněného 21.6.2016 v insolvenčním rejstříku na č.l. D-16, ze kterého plyne, že policejním orgánem Policie ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, pobočka Ostrava, je vedeno trestní řízení pro podezření ze spáchání zločinů porušení povinností při správě cizího majetku a zneužití informace a postavení v obchodním styku, kterého se měly dopustit blíže neustavené osoby jednající jako orgány OKD, a.s., a New World Resources N.V. Správce dále uvedl, že nelze vzít na lehkou váhu ani tvrzení dlužníka o tom, že jej skupina NWR přinutila převzít zcela zásadní ručitelství závazek ve výši 10,5 mld. Kč a poté nezabránila tomu, aby se OKD dostala do úpadkové situace. Insolvenční správce dále uvedl, že Policie České republiky v rámci své kompetence vyžádala a žádá řadu dokumentů a součinnosti jak po insolvenčním správci, tak po vedení OKD. Dále insolvenční správce uvedl, že byl ze strany zástupců dlužníka informován o zahájení forenzního šetření, osobně se informoval na jeho průběh, a provádí vlastní šetření na základě dostupných informací. Insolvenční správce uvedl, že si lze představit, že pokud je samotnými orgány činnými v trestním řízení zveřejněna informace o tom, že probíhá trestní řízení, a zároveň dlužník zahájil forenzní šetření k otázkám, které s tím bezprostředně souvisí, pak dotčené osoby působící ve společnostech přímo či nepřímo ovládajících OKD, mohou mít velký zájem na tom, aby současné představenstvo OKD nečinilo podstatné kroky ve zveřejněném forenzním šetření. Insolvenční správce především zdůraznil, že ekonomickými vlastníky majetku dlužníka v úpadku se stali prakticky věřitelé, a je tedy otázkou, proč by jakýkoliv akcionář v tak závažné ekonomické situaci společnosti, kterou korporátně ovládá, měl činit zásadní korporátní změny bez toho, že by je projednal právě s věřiteli (PVV) a nechal si k nim udělit souhlas. Insolvenční správce má za to, že v případě předběžného opatření nejde o žádné opatření, které by insolvenční právo neznalo z pohledu omezení účinků korporátních rozhodnutí obchodní korporace v úpadku. Účinky ustanovení § 333 IZ sice nastupují až po povolení reorganizace, avšak zákon nezakazuje, aby tento účinek byl v modifikované verzi nastolen i předběžným

opatřením. Insolvenční správce také stejně jako dlužník namítal, že odvolatel není aktivně legitimován k podání odvolání proti předběžnému opatření, které směřuje proti dlužníkovi, tedy společnosti samotné. Paralela s žalobou na neplatnost usnesení valné hromady, která směřuje vždy proti společnosti (nikoliv proti akcionářům), je podle názoru insolvenčního správce namístě. Dle správce není odvolatel ani účastníkem řízení, ani třetí osobou, které předběžné opatření ukládá povinnost. Z obsahu vyjádření insolvenčního správce vyplývá, že insolvenční správce má za to, že předběžné opatření ani nemůže směřovat proti konkrétnímu akcionáři, neboť pak by velmi zjednodušeně mohl takový akcionář akcie prodat, převést a nový akcionář by takové rozhodnutí mohl učinit bez omezení předběžným opatřením, neboť by se na něho nevztahovalo. Pokud jde o ovládání dlužníka členy AHG, stejně jako dlužník, poukázal insolvenční správce na veřejně dostupné internetové stránky skupiny AHG – www.adhocgroup.cz, ze kterých kromě jiného vyplývá, že AHG informovala oficiálně vládní představitele o zisku 60 % hlasovacích práv v NWR a nabídla vládě prodej společnosti OKD očištěné od dluhů vůči bondholderům. Ohledně korporátní struktury OKD správce odkázal na všechny podklady, které jsou odvolacímu soudu k dispozici zejména z podání dlužníka samotného. Insolvenční správce se vyjádřil také k vyjádření Citibank N.A. a uvedl, že mu prozatím není známo, že by společnosti sdružené do uskupení AHG (respektive některá z nich) přímo podali přihlášku pohledávek do insolvenčního řízení. Insolvenční správce také uvedl, že mu není známo, že by dlužník v rámci závazků (příloha č. 12 insolvenčního návrhu) uvedl společnosti (respektive některou z nich) sdružené do uskupení AHG jako přímého věřitele dlužníka. Insolvenční správce však uvedl, že jako věřitelé jsou na straně 314 v části 2F uvedeny tyto společnosti: NWR Holding B.V., registrační číslo: 61294179 a New World Resources N.V. Uvedené společnosti nejsou z prozatímního šetření přihlášeny jako věřitelé, avšak tuto informaci nelze postavit najisto, neboť pohledávka mohla být přihlášena například v době sepisu vyjádření insolvenčního správce. Insolvenční správce dále uvedl, že pokud jde o pozici Citibank N.A., ta přihlásila do insolvenčního řízení pohledávky jako společný agent pro zajištění. Agent pro zajištění, ať již v rámci syndikovaných úvěrů, či jiných smluvních instrumentů zajišťuje služby pro všechny věřitele, kteří se na společné pohledávce podílejí. Jinými slovy, jakkoliv má z obecného pohledu agent pro zajištění pozici samostatného věřitele uplatňujícího všechny pohledávky celé skupiny věřitelů, pak z povahy věci nesvědčí všechny pohledávky tomuto subjektu. Hlavními věřiteli, kteří se na přihlášce ve skutečnosti podílejí, tak mohou být zcela jiné subjekty, což je i případ přihlášených pohledávek společnosti Citibank. Agent pro zajištění má pak ze smluvní dokumentace jasné mantinely pro své chování a je z podstaty věci ovlivňován pokyny ostatních většinových věřitelů. Insolvenční správce uvedl, že v tomto kontextu je třeba nahlížet na celou pozici přihlášek pohledávek Citibank N.A., neboť z dostupných podkladů je zřejmé, že AHG a její členové uplatňují své pohledávky prostřednictvím společnosti Citibank, jež jedná jako zástupce pro zajištění. Závěrem insolvenční správce uvedl, že předběžné opatření je dle jeho názoru z pohledu proporcionality a viditelného výkonu spravedlnosti soudním opatřením, které má zabránit excesům ve vedení dlužníka, a zároveň nebrání akcionářům,

aby předstoupili před věřitelské fórum s návrhy na potřebu korporátních změn, které by byly vždy věcně projednány. Odkázal také na názor vyjádřený v rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věci Delcourt (1970 A 11, § 25): „Spravedlnost nejen musí být vykonávána, ale rovněž musí být viditelné, že je vykonávána.“ Insolvenční správce má za to, že předběžné opatření je po právu.

Podáním došlým soudu dne 13.7.2016 (č.l. B-127 spisu) dlužník doplnil své vyjádření k odvolání. Dlužník jednak tímto podáním své původní vyjádření doplňuje, a jednak reaguje na výše uvedené vyjádření Citibank N.A. a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci. Uvádí, že má za to, že Citibank N.A. jedná na základě členů skupiny AHG, a to minimálně pokud jde o pohledávku zapsanou v insolvenčním rejstříku pod č. P100. Dlužník uvádí, že přihlášené pohledávky Citibank N.A. pro členy skupiny AHG jen vymáhá jako agent pro zajištění (security agent) a skutečnými věřiteli jsou členové skupiny AHG. Dlužník uvedl, že Pokyny pro Citibank N.A. k vymáhání pohledávek ze strany členů skupiny AHG byly přiloženy k návrhu na vydání předběžného opatření v příloze č. 6. V tomto podání dlužník předkládá jejich český překlad, opatřený tlumočnickou doložkou.

Podle ustanovení § 7 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon, dále jen „IZ“), nestanoví-li tento zákon jinak, nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu, týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.

Podle ustanovení § 15 IZ nejde-li o přihlášené věřitele, jsou jiné osoby uplatňující své právo v insolvenčním řízení účastníky tohoto řízení jen po dobu, po kterou insolvenční soud o tomto právu jedná a rozhoduje.

Podle ustanovení § 82 odst. 1 IZ předběžné opatření v insolvenčním řízení může insolvenční soud nařídit i bez návrhu.

Podle ustanovení § 111 odst. 1 IZ nerozhodne-li insolvenční soud jinak, je dlužník povinen zdržet se od okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, nakládání s majetkovou podstatou a s majetkem, který do ní může náležet, pokud by mělo jít o podstatné změny ve skladbě, využití nebo určení tohoto majetku anebo o jeho nikoli zanedbatelné zmenšení. Peněžité závazky vzniklé před zahájením insolvenčního řízení je dlužník oprávněn plnit jen v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem.

Dle ustanovení § 333 odst. 1 nestanoví-li tento zákon jinak, rozhodnutím o povolení reorganizace se pozastavuje výkon funkce valné hromady nebo členské schůze dlužníka a místo valné hromady nebo členské schůze dlužníka rozhoduje v její působnosti insolvenční správce. Odstavec 2 téhož ustanovení stanoví, že valné

hromadě nebo členské schůzi dlužníka i po rozhodnutí o povolení reorganizace zůstává zachováno právo jmenovat nebo volit a odvolávat členy statutárního orgánu dlužníka a dozorčí rady dlužníka; k účinnosti jejího rozhodnutí se však vyžaduje souhlas věřitelského výboru.

Z obsahu insolvenčního spisu ve vztahu k přezkumu odvoláním napadeného odstavce II. výroku usnesení vyplývají zejména následující skutečnosti. Dne 3.5.2016 doručil dlužník Krajskému soudu v Ostravě insolvenční návrh spolu s návrhem na povolení reorganizace. Usnesením ze dne 9.5.2016 (č.l. A-19 spisu) zjistil soud prvního stupně úpadek dlužníka, ustanovil insolvenčního správce a učinil další výzvy, které jsou dle zákona náležitostí rozhodnutí o zjištění úpadku.

Podáním doručeným Krajskému soudu v Ostravě 25.5.2016 (č.l. B-41 spisu) navrhl dlužník vydání předběžného opatření, ve kterém navrhoval:

- a) jmenování prozatímního věřitelského výboru,
- b) zastavení provozu dlužníka podmiňovat předchozím souhlasem PVV a do jeho jmenování předchozím souhlasem insolvenčního soudu
- c) k účinnosti usnesení valné hromady, resp. rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady a k rozhodnutí mimo valnou hromadu dlužníka vyžadovat souhlas prozatímního věřitelského výboru a do doby jmenování prozatímního věřitelského výboru vyžadovat souhlas insolvenčního soudu.

Na tomto místě odvolací soud pro přehlednost uvádí, že o prozatímním věřitelském výboru soud prvního stupně rozhodl samostatným usnesením dne 1.6.2016, které téhož dne nabylo právní moci (č.l. B-52 spisu). Rozhodnutí soudu prvního stupně o návrzích dle výše uvedených bodů a), b) odvoláním napadeno nebylo, odvolatel napadl odvoláním jen rozhodnutí o návrhu dle výše uvedeného bodu c), neboť odvolání směřuje výslovně jen do odstavce II. výroku napadeného usnesení.

Z insolvenčního návrhu dlužníka se podává, že závazky dlužníka vůči jeho věřitelům činí částku 17.246.248.966 Kč (bod 20. návrhu), zatímco hodnota jeho majetku činí částku 6.748.568.000 Kč (bod 23. návrhu).

Z výpisu z obchodního rejstříku dlužníka se podává, že jediným akcionářem dlužníka je společnost NWR Holdings B.V., se sídlem 1017 CA Amsterdam, Herengracht 448, Nizozemské království, registrační číslo 61294179 (dále jen NWR B.V.). Jedním z členů představenstva, oprávněným jednat na základě písemného pověření, je Boudewijn Wentik, nar. 5. června 1969, 3583 GK Utrecht, Koningslaan 48, Nizozemské království.

Z výpisu z obchodního rejstříku obchodní komory Nizozemska se podává, že jediným společníkem společnosti NWR Holdings B.V. je společnost New World Resources N.V., 115 Park Street, W1K 7AP Londýn, Spojené království, registrační

číslo 34239108 (dále jen NWR N.V.). Jedním z členů představenstva, oprávněným jednat samostatně, je Boudewijn Wentik, nar. 5. června 1969.

Z přihlášky pohledávky věřitele Citibank N.A. vedenou pod číslem P100 a z příloh k této přihlášce se podává, že přihlásil pohledávku ve výši 9.530.033.808,71 Kč. Důvodem vzniku této pohledávky je skutečnost, že dlužník ručí za závazky společnosti NWR N.V., přičemž tento závazek vyplývá z dokumentu označeného jako „Indenture € 300,000,000 Senior Secured PIK Toggle Notes due 2020“. Z tohoto dokumentu se podává, že byl uzavřen dne 7. října 2014, přičemž jako emitent je zde uveden NWR N.V. a jako ručitelé jsou uvedeni dlužník, dále NWR B.V a NWR Karbonia S.A. Z tohoto dokumentu se také podává, že ho jak za emitenta, tak za všechny ručitele podepsala jediná osoba, a to B. Wentik. Z přihlášky pohledávky se dále podává, že tento věřitel zesplatnil pohledávku z toho důvodu, že ohledně dlužníka, jako ručitele bylo zahájeno insolvenční řízení a tím byl porušen čl. VII. odst. 701 písm. a) bodu (ix) Indenture. Věřitel dále uvedl, že NWR N.V. na své splatné zajištěné dluhy ničeho neuhradil.

Z přihlášky pohledávky věřitele Citibank N.A. vedené pod číslem P33 a z příloh k této přihlášce se podává, že přihlásil pohledávku č. 1 ve výši 955.109.001,09 Kč a pohledávku č. 2 ve výši 841.971,52 Kč. Důvodem vzniku pohledávky č. 1 je skutečnost, že dlužník ručí za závazky společnosti NWR B.V., přičemž tento závazek vyplývá ze smlouvy označené jako „Super Senior Term Facility Agreement €35,000,000“. Z této smlouvy se podává, že byla uzavřena dne 7. září 2014 (věřitel ve formuláři přihlášky uvedl zjevně chybné datum 9. září) a je zde jako ručitel uveden (mimo jiné ručitele) také dlužník. Z této smlouvy se také podává, že stejně jako u výše uvedené Indenture (viz odstavec výše) ji za NWR B.V., NWR. NV, dlužníka a NWR Karbonia S.A. podepsala jediná osoba, a to B. Wentik. Z přihlášky pohledávky č. 1 se dále podává, že tento věřitel zesplatnil pohledávku z toho důvodu, že ohledně dlužníka, jako ručitele bylo zahájeno insolvenční řízení a tím byl porušen odst. 23.6 Smlouvy. Věřitel dále uvedl, že NWR B.V. na své splatné zajištěné dluhy ničeho neuhradil. Věřitel uvedl, že důvodem vzniku pohledávky č. 2 je rovněž ručení za závazky společnosti NWR Holdings (zde věřitel neuvedl, zda se jedná o NWR B.V. nebo N.V.) vyplývající ze Smlouvy a ICA. Podáním ze dne 11.7.2016 vzal věřitel přihlášku této pohledávky částečně zpět, a to tak, že po tomto zpětvzetí uplatňuje pohledávku ve výši 621.273.214,79 Kč. (viz P100-4). Jako důvod tohoto částečného zpětvzetí uvedl věřitel, že došlo k realizaci zajištění dluhů společností NWR N.V. a NWR B.V. Jelikož u přihlášky č. 2 věřitel nespecifikoval, zda se jedná o ručení dlužníka za závazky NWR B.V. nebo N.V., a neuvedl, zda se pohledávka týká stejné smlouvy jako pohledávky č. 1, odvolací soud pohledávku č. 2 nehodnotí.

Z obsahu spisu se dále podává, že ke dni vydání tohoto usnesení není odvolatel přihlášeným věřitelem.

Odvolací soud se v první řadě zabýval tím, zda odvolatel je osobou oprávněnou podat odvolání, když předběžné opatření nemíří konkrétně na tohoto odvolatele, nýbrž na rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady, na rozhodnutí valné hromady dlužníka a na rozhodnutí společníků mimo valnou hromadu dlužníka. Předběžné opatření tedy omezuje současného i jakéhokoliv jiného budoucího společníka/akcionáře. Jelikož dle výpisu z obchodního rejstříku je jediným současným akcionářem dlužníka odvolatel, je dle § 15 IZ odvolatel po dobu, kdy je rozhodováno o tomto předběžném opatření, účastníkem řízení, a je tudíž oprávněn podat odvolání. Nesporně totiž napadeným usnesením bylo rozhodováno o jeho právech a povinnostech ve společnosti dlužníka (§ 15 IZ, §7 IZ, § 201 o.s.ř.).

Odvolací soud tedy po vyhodnocení, že odvolání bylo podáno osobou oprávněnou, včas a proti usnesení, proti němuž je odvolání přípustné, přezkoumal napadené usnesení včetně řízení předcházejícího jeho vydání (§ 212, § 212a odst. 1, 5 a 6 o.s.ř.), a aniž ve věci nařizoval jednání (§ 94 odst. 2, písm. c/ IZ), dospěl k následujícím závěrům.

K odvolací námitce, týkající se nedostatku náležitostí návrhu na předběžné opatření (§ 75 odst. 2 o.s.ř., § 7 IZ), tj. odvolatelem tvrzenému nedostatku potřeby nařídit předběžné opatření, odvolací soud uzavírá, že navrhovatel v bodě 13 návrhu na vydání předběžného opatření tvrdil a osvědčoval, že dlužník je ručitelem za významné závazky odvolatele a osob odvolatele ovládajících.

Odvolací soud podotýká, že se v rámci odvolání nebude zabývat tím, kdo je v současnosti osobou ovládající dlužníka neboť to pro účely posouzení předběžného opatření neshledal z níže uvedených důvodů podstatným.

Za podstatnou považuje odvolací soud skutečnost, že společnosti NWR B.V. (odvolatel), jako jediný akcionář dlužníka, a NWR N.V., jako jediný společník společnosti NWR B.V., zatížily dlužníka závazky, které vůči němu z titulu ručení jako své pohledávky uplatnil věřitel Citibank N.A., tj. minimálně tyto společnosti zatížily dlužníka závazky ve výši 9.530.033.808,71 Kč a 955.109.001,09 Kč. Dále za podstatnou považuje odvolací soud skutečnost, že dlužník má na uspokojení pohledávek věřitelů ve výši 17.246.248.966 Kč majetek v hodnotě 6.748.568.000 Kč. Odvolací soud podotýká, že společnosti NWR B.V. a NWR.N.V. minimálně při uzavírání dokumentu označeného jako Indenture (příloha k přihlášce P33), jímž takto zatížily dlužníka věděly co činí, neboť jak za NWR.N.V. jako emitenta, tak za NWR B.V a dlužníka jako ručitele je podepsána vždy jedna a tatáž osoba Boudewijn Wentik. Jak dále vyplývá z přihlášek pohledávek P33 a P100, ani NWR B.V. ani NWR N.W. své dluhy nezaplatily (z částečného zpětvzetí přihlášky P100-4 nevyplývá, že to byly společnosti NWR B.V. a NWR N.V., které dluh částečně zaplatily), takže neučinily ničeho, aby zatížení dlužníka eliminovaly. Společnosti NWR B.V. a NWR N.V. jsou tudíž zodpovědné za to, že uspokojení věřitelů (ať už ve formě reorganizace nebo konkurzu) bude podstatně nižší, než kdyby takového

ručení dlužníka nebylo. Existuje zde tudíž reálné nebezpečí v nepřiměřeném jednání těchto společností, a to ohledně rozhodování o majetku dlužníka, ale i ohledně rozhodování o personálních změnách u dlužníka. Tato skutečnost již sama o sobě je podstatným důvodem, proč je u dlužníka nutné předběžným rozhodnutím kontrolovat korporátní rozhodování. Není totiž ve společném zájmu věřitelů, aby jediný akcionář po pravomocném rozhodnutí o úpadku dlužníka bez omezení a k tíži věřitelů např. volil či odvolával členy představenstva nebo rozhodoval např. o fúzi či jiné přeměně společnosti.

Odvolací soud dále uvádí, že dlužník je omezen při nakládání se svým majetkem již po zahájení insolvenčního řízení, a to dle ustanovení § 111 IZ. Toto ustanovení dle názoru odvolacího soudu omezuje v nakládání s majetkem nejen management dlužníka, ale i společníka/akcionáře, a to dokonce přísněji než ustanovení § 333 IZ. Jakýkoliv úkon ať již ze strany managementu, tak ze strany společníka/akcionáře, který by byl v rozporu s ustanovením § 111 IZ, by tak byl neúčinným právním úkonem. Aby se předešlo takovým neúčinným právním úkonům, je v přezkoumávané věci s ohledem na shora zdůvodněné skutečnosti namíste doplnit toto omezení o nutnost souhlasu orgánu věřitelů s rozhodováním společníka(ů) i valné hromady dlužníka formou předběžného opatření. S ohledem na tento účel není podstatné, zda se soud prvního stupně při svém rozhodování opíral o ustanovení § 333 IZ či zda jen pojmy z tohoto ustanovení do výroku o předběžném opatření prakticky přejal. Pokud jde o námitku odvolatele, že předběžné opatření je zásahem do jeho akcionářských práv, k tomu odvolací soud uzavírá, že předběžným opatřením nedochází k zákazu ohledně výkonu těchto práv nýbrž jen k tomu, že k účinnosti korporátních rozhodnutí je třeba souhlasu prozatímního věřitelského výboru. Je to i logické, aby akcionář po té, co bylo pravomocně rozhodnuto o úpadku jeho akciové společnosti, předstoupil před věřitele (v daném případě reprezentované prozatímním věřitelským výborem), s návrhem na potřebu korporátních změn a tyto aby byly s prozatímním věřitelským výborem věcně projednány. Je to dáno i tím, že to budou věřitelé a nikoliv akcionáři (s ohledem na výši dluhu a hodnotu majetku), kteří budou z majetku dlužníka uspokojováni a tudíž jsou to věřitelé, kteří mají nutně zájem na tom, aby jejich uspokojování bylo co nejvyšší a transakcemi ze strany akcionářů se nesnižovalo.

Na tomto závěru odvolacího soudu nic nezměnilo ani doplnění vyjádření dlužníka na č.l. B-127, neboť předběžné opatření omezuje účinky korporátního rozhodnutí v působnosti valné hromady OKD, ať již je akcionářem/společníkem kdokoli.

Odvolací soud uzavírá, že usnesení soudu prvního soudu je věcně správné a proto jej potvrdil, i když částečně i z jiných důvodů, než jaké v odůvodnění uvedl soud prvního stupně (§219 o.s.ř, § 7 IZ).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné.

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku, dlužníku, insolvenčnímu správci, odvolateli, věřitelskému orgánu a státnímu zastupitelství se doručuje i zvláštním způsobem.

Olomouc 15. července 2016

Za správnost vyhotovení:
Bc. Markéta Alková

JUDr. Ivana Waltrová, v.r.
předsedkyně senátu